

CB jan 2019

Een paar dagboekflitsen ...

Donderdag, 10 januari 2019:

In Kananga ...

Héél vroeg in de morgen (*rond 4 uur*) werden wij wakker gemaakt door een overdonderend lawaai op straat. Gejoel, getoeter, geroep, geschreeuw ...

Wij stormden uit onze kamers en de vragende blik bij de anderen vertelde dat ook zij het ergste vreesden. Wij renden naar de slaapzaal van onze kinderen en vroegen hen om zeker niet buiten te komen.

Zr Angèle durfde onze grote, ijzeren poort op een kier zetten en wij staarden sprakeloos naar onze springende en dansende buren. De palmtakken en zakdoeken zwaaiden alle kanten uit en bevestigden wat wij ondertussen wisten: er was een NIEUWE PRESIDENT.

Een onuitsprekelijke VREUGDE had zich meester gemaakt van de bende. Ik merkte onmiddellijk dat ook mijn medezussen hun vreugde lieten bol vieren. Binnen de muren van ons domein deelden zij in de uitbundigheid van onze buren.

De nieuwe president Félix Tshisekedi, zoon van de legendarische oppositiepoliticus Étienne Tshisekedi (*reeds 2 jaar dood, maar nog altijd niet begraven*), is een Muluba afkomstig uit

Kananga. Hij werd deze nacht door de CENI (*de onafhankelijke nationale kiescommissie*) tot voorlopig winnaar van de presidentsverkiezingen uitgeroepen.

Amper 2 uurtjes later waren wij getuige van een nog grotere, dolle vreugde. Onze 64 weeskinderen imiteerden zonder dralen de blijdschap van hun mama's. Zij beleefden uitbundig de niet te geloven uitslag: Felix Tshitseki, een papa uit de streek werd tot president verkozen. Dat werd een historische gebeurtenis...

Die dag dacht niemand aan werk of school. De straten van de stad zaten gans de dag boordevol vierende mensen.

Dinsdag, 15 januari 2019:

De spijtige ontdekkingen die de voorbije dagen aan het licht werden gebracht, vulden mijn hart en hoofd met tegenstrijdige gevoelens. Ik kon nog moeilijk het niet te doven enthousiasme van mijn medezussen verwerken.

De verkozen, vijfde president van Congo, Felix Tshitseki, behaalde waarschijnlijk **niet** de meeste stemmen. Een andere oppositieleider, Martin Fayulu, kreeg er veel meer. Hij won de verkiezingen in 19 van de 26 provincies.

De katholieke bisschoppenconferentie en ook andere waarnemers, die een massa observatoren hadden ingezet om de verkiezingen te controleren, bevestigden dat de uitslagen die zij toegestuurd kregen uit de meeste kiesbureaus, verschilden van de gepubliceerde uitslagen van de CENI.

De uitgeroepen winnaar zou 3 miljoen stemmen minder hebben dan het aantal dat medegedeeld werd in de officiële uitslag.

De fraude, de omkoperij, de verduistering van de kiesuitslag, de mogelijke, geheime coalitie tussen Tshitseki en Kabila konden de euforie van de Kasai-bevolking niet meer kapot krijgen.

Het duidelijke gevoel mocht de grote verwachtingen van de Muluba's uit de Kasai niet in de weg staan. Zij geloofden niet dat hun pas gebakken president een corrupt iemand zou zijn. Dat de Kabila-clan hem zou gebruiken om langs héél subtiele, maar duidelijk manoeuvres de macht in handen te houden, wilden ze niet aanvaarden.

Het «**oertribalisme** » stak de kop op.

Dat tribalisme blijft dé uitdaging voor Congo. Een land met ongeveer 250 stammen en 100 verschillende talen hangt nog té sterk vast aan herkomst, bloedband en clans. De kiesuitslagen zitten niet alleen ingemetseld in de macht van het kabilisme en zijn meerderheid, maar nog dieper zit de drang naar de «mijnen eerst ». De opposant Martin Fayulu diende een klacht in.

Er werd gewacht op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof.

Toch bleef de bisschoppenconferentie vasthouden aan zijn bevindingen dat de uitslag niet de juiste was. De bedreigingen waren niet te tellen. Ik bleef voorzichtig ...

Zaterdag, 19 januari 2019.

Kananga tuimelde terug in een angstpsychose.

Van waar ze bleven komen weet niemand.

Met honderden trokken ze de stad binnen en liepen op het ritme van hun gevechtskreten naar het plein voor het gouverneursgebouw.

Gehuld in hun nog niet vergeten rebellenkledij (*rode hoofdband, stukken uitgerafelde pagnes, stokken, messen, fetichen en ook echte wapens*) tierden ze luid dat er twee kansen waren:

- indien het Grondwettelijk Hof deze nacht de verkiezing van Felix Tshitseki bevestigde dan zouden ze alle wapen en tekens van rebellie neerleggen voor de gouverneur van Kananga (*die niet verkozen werd*).
- indien dit niet gebeurde herbegon onmiddellijk de wilde revolutie ...

Toen wij om 3 uur 's morgens, in de verte, het geroep hoorden aanzwellen, hielden wij eventjes de adem in ... waren het gevechtskreten of ????

De lucht vulde zich langzaam maar zeker, met een duidelijk VREUGDEGEJUICH...

In mij leefde een gevoel van opluchting: er komt geen opstand, geen geweld.

Het Grondwettelijk Hof riep Tshiseki officieel uit tot nieuwe president van Congo.

« **Hij heeft de verkiezing wel degelijk rechtsgeldig gewonnen** » luidde hun uitspraak.

De « waarheid van de stembus » haalde het niet, maar de officiële kiesuitslag van het Grondwettelijk Hof annuleren zou een grote kans geven op een onmiddellijke chaos, vooral in de Kasai-provincies. Het volk wendde zich en de gedachte dat een opposant Kabila van de troon stootte, schonk een zekere voldoening.

Dat toont alleen maar hoe ernstig de toestand blijft. De bladzijden van deze verkiezingen zijn nog niet omgedraaid.

Jammer genoeg stopte ook de internationale gemeenschap haar strijd tegen de vervalste uitslag. Eerst was die zeer kritisch over het aantreden van Félix Tshiseki als nieuwe president. In brede buitenlandse kringen heerste de overtuiging dat Fayulu de echte winnaar was. Na verloop van tijd draaide de internationale gemeenschap bij en erkende ze Tshiseki.

Ik probeer die flauwe reflexen te plaatsen... maar het doet pijn te ondervinden hoe gemakkelijk eerlijkheid en waarheid op kant worden geschoven om « om bestwil » het gevoel te laten doorgaan...

Maandag, 21 januari 2019.

Twee dagen na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof, vloog ik noodgedwongen naar Kinshasa. Het was dringend nodig

Sedert november 2018 voelde men de spanning en de onzekerheid aanzwellen in Kananga. De toen nog **onzekere** verkiezingen veroorzaakten een economisch drama. De wegen werden terug onveilig gemaakt door soldaten en rebellen. De prijzen vlogen de hoogte in. De scholen startten vroegtijdig het kerstverlof.

Al onze zelfbedruipende activiteiten (*verkoop en aankoop van landbouwproducten, vervoer met de vrachtwagen, visvijvers, veeteelt, winkeltjes*) lagen plat. Drie maanden (*november, december, januari*) was er geen opbrengst. **Ons overlevingssysteem kraakte.**

Dagelijks zorgen wij voor 274 weeskinderen, 125 weduwen en 82 zusters ... 1/3 van onze kosten worden gedekt door onze eigen activiteiten.

Sedert 30 december 2018 werd ook de communicatie afgebroken: geen berichten, geen mails, geen internet ...). **De zorgen kookten over** ...

Samen besloten wij dat ik naar Kinshasa zou vliegen om wat punctuele tussenkomsten te vinden en onze noden wat te milderen.

De hupkreten zijn verstuurd ... hier en daar zijn er al positieve reacties ...

Toen ik op **21 januari 2019** de vlieghall van Ndjili binnenstapte merkte ik niks van de onrustige toestand in de hoofdstad van Congo. Integendeel, ik werd verrast door de kleurige, typische Afrikaanse tekeningen die de muren en de steunpilaren versieren.

Het wekte een positieve sfeer ...

De volgende babbel vertelt over het verdere verloop ...

Ik HOOP dat de opposant Fayulu het niet opgeeft. Hij gaat voor **VERANDERING** en die is broodnodig. Congo heeft nood aan een leider die door het volk werd gekozen om met **goeie bedoelingen** het land te besturen.

Wordt dat Felix Tshitsekedi ?? Of krijgt het gezicht van de andere opposant, Martin Fayulu toch nog een positief kleurtje. **Wie zal de ECHTE VERANDERING doorvoeren.** Het volk snakt naar een president die luistert naar de **noden van het volk** en er iets aan doet.

Het ga jullie goed.

Van harte en met Gods ZEGEN

Lieve Van Wijmeersch